

Samtidig betyder den teknologiske udvikling og også internationaliseringen af betalingsformidlingsydelseerne et pres på at udvikle og dermed i realiteten fastholde det fælles dankort i stedet for at se markedet gå til andre kortmodeller, som ikke har den fælles funktionalitet til gavn for forbrugerne, som dankortet har. I den situation er det, at tiden er inde til at finde et kompromis mellem de mange forskellige interesser og synspunkter, der er i denne sag. Det er lykkedes for økonomi- og erhvervsministeren. Tillykke med det.

Det Konservative Folkeparti kan anbefale forslaget til vedtagelse.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF mener vi sådan set, at der er mere grundlag for at give et lidt syrligt tillykke til bankerne, fordi det er lykkedes dem at presse citronen så hårdt, at de reelt har formået at nå frem til at få et lovforslag på bordet, der ophæver det forbud i § 14, som ellers har stået ved magt, siden vi fik lavet den oprindelige lovgivning tilbage i 1984.

Der vil jeg godt sige til hr. Lars Barfoed, at dengang var den bestemmelse i loven altså ikke bare et spørgsmål om, at de kunder, der bruger kontanter, ikke skulle betale en del af det her. Det var simpelt hen også, fordi vi ikke fandt, at det var rimeligt, at bankerne på sigt skulle kunne hive deres økonomiske gevinst ind to steder, både gennem gebyrer på transaktionerne og gennem den rationalisering det gav anledning til. Det kan jeg sige med ret stor sikkerhed, fordi jeg selv var med i forhandlingerne på det tidspunkt.

Kl. 15.05

Nu får vi så forelagt et lovforslag, som er resultat af en aftale mellem Finansrådet, Dansk Handel & Service, Forbrugerrådet og Økonomi- og Erhvervsministeriet, og det får vi forelagt på de konditioner, der hedder, at vi har 12 dage til at vedtage lovgivning på det her område. Det synes jeg simpelt hen er uacceptabelt; jeg synes ikke, det er rimelige vilkår.

Det er ikke banker og Finansrådet og for den sags skyld heller ikke Forbrugerrådet, der er lovgivere i det her land, det er altså Folketinget, og jeg mener, at vi står i en situation, hvor vi burde være så fornuftige, at vi siger: Det her vil vi ikke gennemføre i denne her samling, for det vil komme til at betyde, at det faktisk vil blive noget sjusk, vi kommer til at lave. Der er for kort tid til det. Jeg kan ikke se, at der er nogle rimelige argumenter for, at vi ikke skulle bruge næste

samling til at behandle det her forslag. Vi synes, der er umådelig mange problemer i det.

Vi er selvfølgelig interesseret i fortsat at have et fælles dankort, det har været en meget stor gevinst, men vi er også interesseret i fortsat at have et dankort, hvor man ikke får sin finansiering hjem via gebyrer på transaktionerne. Hvis endelig det skulle være, så må man da sige, det var mere fornuftigt at have gebyrerne på den enkelte kunde, så det er en aftale mellem banken og kunden, fordi man så får gjort synligt, hvad det er.

Jeg må sige, at det er meget svært at være bankkunde i øjeblikket, og det er vi jo alle sammen, for det er vi simpelt hen presset til. Vi kan jo ikke få vores løn, medmindre vi er bankkunder. Vi betaler faktisk for at få vores løn i øjeblikket.

Så får vi også, hvis det her gennemføres, som det er fremsat, en situation, der er fuldstændig uigennemsigtig. Det er simpelt hen uigennemsigtigt, hvad vi via transaktionerne betaler til bankerne, for at man kan opretholde det, der hedder et fælles dankort.

Det er klart, at et dankort skal moderniseres en gang imellem, men man må sige, at indtil videre har vi altså haft et dankort, der har været i 17 år, og det er der faktisk høstet meget store rationaliseringsgevinster på fra bankernes side, så set med vore øjne er det i hvert fald ikke nogen rimelig ordning, der er lagt på bordet.

Jeg vil da i den forbindelse også gerne henvise til nogle af høringssvarene, bl.a. høringssvaret fra Håndværksrådet, som mener, at den gebyrfri bundgrænse, der nu er sat for transaktioner, bør hæves væsentligt.

Jeg vil da også godt pege på Forbrugerombudsmandens høringssvar, hvor han stærkt fraråder, at der skabes mulighed for, at digitale signaturer kan kombineres med betalingskortet.

Det er nogle komplicerede spørgsmål, som jeg synes der burde være ordentlig tid til at diskutere i udvalget. Jeg synes også, der bør være tid til at diskutere en revisionsbestemmelse. Hvad nu, hvis der alligevel sker det, at dankortets markedsandel falder, f.eks. til under 90 pct.? Det bør vi da som minimum have en revisionsbestemmelse for.

Men først og fremmest mener jeg, at vi her politisk i Folketinget og under udvalgsarbejdet har brug for en ordentlig drøftelse af det her, så vi ikke får skabt den praksis, at når der er lavet en aftale blandt nogle parter uden for Folketin-